

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203121
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5718203121.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v spore žalobcu: F. B., D.. XX.XX.XXXX, H. N. XXX XX S. XXX, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, právne zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., IČO: 36 862 169, so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, v konaní o určení neplatnosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM Slovensko a. s. dňa 15.3.2013 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty uzatvorená dňa 15.3.2013 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM Slovensko a. s. je neplatná.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 31.8.2018 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 763,14 € spolu s úrokom z omeškania, titulom bezdôvodného obohatenia, ktorého vznik odôvodnil tak, že dňa 15.3.2013 uzatvoril so žalobcom, pôvodne spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Zmluve vyčítal nesprávne uvedenú RPMN s tým, že uvedená RPMN v predmetnej zmluve nezodpovedá skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok a ostatných nákladov spojených s poskytnutím úveru. Poukázal na ust. § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy s tým, že zdôraznil, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V zmluve tiež absentujú predpoklady, ktoré žalovaný použil na výpočet RPMN. Žalobca uviedol, že po zohľadnení istiny úveru, výšky mesačnej splátky, počtu splátky, poplatkov a iného dospel k výpočtu skutočnej RPMN 18,56 %, čo je údaj odlišný uvádzaný žalovaným v zmluve, ktorý uvádzal RPMN 15,61 %. V zmysle § 11 ods. 1, písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z., táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ďalej žalobca namietal nesprávnu

celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom a neplatne dohodnuté poistenie. Žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ nezahmul do celkových nákladov poplatkov za poistenie, hoci na takýto postup neexistoval žiadny dôvod. Výška poistného pritom predstavovala 9,33 € mesačne. Žalobca tiež vytýkal v zmluve absenciu termínu konečnej splatnosti úveru, čo spôsobuje bezúročnosť uvedeného úveru a bezpoplatkovosť. Pokiaľ ide o priemernú RPMN, tak vychádzajúc z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobcovi bol poskytnutý úver 7.000,- € so splatnosťou 74 mesiacov. Súčasťou zmluvy je dohoda o Zrážkach zo mzdy, preto ide o úver so zabezpečením a podľa MF SR v zverejnených o priemernej RPMN za štvrtý štvrtrok 2010 bola priemerná hodnota spotrebiteľských úverov so zabezpečením alebo leasing vo výške viac ako 6.500,- € so splatnosťou do 5 - 10 rokov, vo výške 12,70 %, pričom žalovaný v zmluve uviedol 12,92%. Vzhľadom k tomu žalobca uviedol, že pokiaľ je úver bezúročný a bez poplatkov a úver mu bol poskytnutý 7.000,- € a on celkovo zaplatil 7.763,14 €, tak suma 763,14 € predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. O tejto žalobe súd rozhodol rozsudkom dňa 18.12.2018 a žalobu v celom rozsahu zamietol s tým, že žalobca podal voči rozsudku odvolanie s tým, že Krajský súd v Žiline v rámci odvolacieho konania rozsudok Okresného súdu potvrdil.

2. Voči právoplatnému rozsudku podal žalobca dovolanie s tým, že žiadal, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že okrem iného argumentoval porušením práva na spravodlivý proces, pretože v priebehu konania v súlade s procesnými predpismi podal žalobca návrh na zmenu žaloby a nedomáhal sa zaplata konkrétnu sumu ale určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty je neplatná. Súd však o zmene žaloby nerozhodol s tým, že ako okresný, tak aj krajský súd konštatovali, že takéto podanie a to návrh na zmenu žaloby nie je súčasťou spisového materiálu. Poukázal žalobca na to, že zmeny žaloby sa domáhal podaním doručeným súdu dňa 19.11.2018 v čase 7.50 hod, čo preukazuje „detailom“ notifikácie z portálu e-žaloby a z tejto listiny okrem iného vyplýva, že podanie žalobcu k existujúcemu podaniu bolo zaevidované v súdnom registri. Akékoľvek technické problémy a iné nedostatky v činnosti na strane súdu nemôžu ísť na vrub žalobcu. K dovolaniu predložil žalobca aj samotný procesný návrh.

Najvyšší súd o dovolaní rozhodol tak, že Uznesením sp. zn. 5Cdo/19/2020 zrušil rozsudok ako Krajského súdu v Žiline, tak rozsudok Okresného súdu Martin s tým, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedený návrh žalobcu na zmenu žaloby sa v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu v spise nenachádzal, avšak v dovolacom konaní žalobca preukázal jej odoslanie prostredníctvom internetovej stránky a to dňa 16.11.2018. Na základe tejto skutočnosti Najvyšší súd konštatoval, že došlo k nerešpektovaniu povinnosti rozhodnúť o návrhu na zmenu žaloby, čím došlo k procesnej vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

Následne Okresný súd Martin sp. zn. 15Csp/78/2020 dňa 9.7.2021 pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu tak, že po pripustení zmeny žalobným návrhom sa žalobca domáha určenia, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. zo dňa 15.3.2013 je bezúročný a bez poplatkov a Zmluva o spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty uzatvorená dňa 15.3.2013 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. je neplatná.

3. V zmenenej žalobe právny zástupca žalobcu zotrval na tvrdeniach z pôvodnej žaloby, pričom zdôraznil, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom k zmenenej žalobe, pretože otázka bezúročnosti úveru by sa aj tak, ako prejudiciálna riešila v prípade žaloby na plnenie. Zdôraznil, že je celkom jednoznačné, že žalobca podpisom zmluvy sledoval získanie finančných prostriedkov vo výške 7.000,- € ako klasický spotrebiteľský úver. Do zmluvy však žalovaný vopred pripravil aj časť II. týkajúcu sa revolvingového spotrebiteľského úveru, pričom niet pochyb o tom, že sa jedna o formulárovú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nedokáže ovplyvniť. Uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere nebol právny úkon s prejavom slobodnej a vážnej vôle spotrebiteľa, ale bol nútený zmluvu uzatvoriť, aby vôbec získal klasický úver, čo svojou vôľou od počiatku sledoval.

4. K zmenenej žalobe sa vyjadril žalovaný a uviedol, že doterajšie dokazovanie sa viedlo ohľadom spotrebiteľského úveru vo výške 7.000,- €. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobca tvrdil alebo preukázal, že by mu bol poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver. Požadovanému návrhu na zmenu žaloby sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a ide o uplatnenie nového nároku a nie o návrh na zmenu žaloby. Spotrebiteľský úver,

ktorý bol žalobcovi poskytnutý na základe úverovej zmluvy zo dňa 15.3.2013 bol žalobcom predčasne splatený. Žalobca tiež tvrdil, že žalovaný formálne vytvoril dve úverové zmluvy, pričom zostatok jednej úverovej zmluvy opakovane úročil inou úverovou zmluvou s cieľom dosiahnuť čo najväčšie obohatenie, tak žalovaný uviedol, že nejde o formálne vytvorenie dvoch zmlúv ale o zánik prvej úverovej zmluvy zo dňa 15.3.2013 predčasným splatením úveru a o uzavretie novej úverovej zmluvy zo dňa 5.2.2015.

Čo sa týka revolvingovej zmluvy zo dňa 15.3.2013 žalovaný uviedol, že táto bola obsiahnutá v časti II. uvedenej zmluvy a túto žalobca osobitne podpísal, čo je uvedené v bode 19 úverovej zmluvy. Táto časť II. úverovej zmluvy bola oddelená od časti I. úverovej zmluvy, pričom z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že v prípade absencie podpisu časti II. úverovej zmluvy by došlo len k uzavretiu časti I. úverovej zmluvy.

5. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca a zdôraznil, že v tomto spore uplatnil zmenu žaloby, na základe ktorej uplatnil iné právo, jednak v podobe určenia bezúročnosti úveru a jednak v podobe neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere. Takýto postup považuje za opodstatnený a zákonný. Zotrvával žalobca na svojich doterajších tvrdeniach, ktoré podľa neho robia zmluvu o spotrebiteľskom úvere bezúročnou a bezpoplatkovou. Zdôraznil, že výsledná RPMN predstavuje 18,56 % a nie 15,61 %, ako to deklaruje žalovaný v zmluve. Celková čiastka nepredstavuje 11.211,48 € ale 11.995,20 €. Ak následne žalovaný poskytol žalobcovi nový úver vo výške 9.851,- €, ktorý bol použitý v podstatnej časti na splatenie úveru, ktorý je predmetom tohto konania a časť bola poukázaná na účet žalobcu, potom žalovaný opakovane úročí finančné prostriedky v novo poskytnutom úvere. Tiež žalobca zotrval na určení, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty je neplatná. O takýto úver žalobca nikdy nežiadal, bol nútený zmluvu o revolvingovom úvere uzavrieť, pretože bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere.

5. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný a zdôraznil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.3.2013 bola ukončená splatením záväzku a to 19.2.2015 a pokiaľ sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty zo dňa 15.3.2013, táto nikdy nenadobudla účinnosť a márnym uplynutím trojročnej doby zanikla bez ďalšieho.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovný právny a skutkový stav veci:

7. Právny zástupca žalobcu sa z pojednávania ospravedlnil a navrhol rozhodnúť v zmysle listinných dôkazov pripojených do spisu s tým, že zotrúva na svojich písomných tvrdeniach.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o vyslovenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, tak s týmto tvrdením žalovaný nesúhlasí. Pokiaľ ide o namietanú RPMN, táto vychádza z dvoch základných zložiek a to sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celková výška spotrebiteľského úveru. V § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. u celkových nákladov je výslovne uvedená fakultatívnosť. Poistné sa zahŕňa vtedy, ak je to podmienené, teda ak je to obligatórne. V danom prípade tomu tak nie je, vychádza sa pritom z dvoch listín a to sú Štandardné Európske Informácie (ŠEI) a Dohoda o zrážkach zo mzdy. V týchto dvoch listinách je priamo uvedené, že poistné nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy. Konkrétne v ŠEI, v časti Vyžadované záruky, tam je uvedené, že je alternatívny spôsob a uzavretie poistenia na zabezpečenie spotrebiteľského úveru tam výslovne uvedené nie je. Uzavretie poistnej zmluvy nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto sa aj do RPMN nezapočítava. Žalobcom uvádzané celkovej sumy, ktorú musí zaplatiť a tiež RPMN vychádzajú z toho, že zarátal do výpočtu aj poistné.

Čo sa týka zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, tak je v nej uvedené, že zmluva je platná dňom podpisu obidvomi zmluvnými stranami, k čomu aj došlo ale potom je aj v druhej časti napísané, že účinnosť nadobúda dňom prvého poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. Táto účinnosť nikdy nevznikla, pretože žalobca nikdy nečerpal revolvingový úver, to znamená, že k tejto zmluve nikdy nedošlo a hľadá sa na ňu akoby neexistovala.

K uzavretiu poistnej zmluvy na otázky súdu žalovaný uviedol, že existovala rámcová zmluva o poistení a bola uzavretá medzi žalovaným ako poistníkom a spoločnosťou poistovňa CARDIF a.s. ako poistovateľom. Žalobca, ako klient vystupuje v rámci poistného vzťahu ako poistený. Poistnú zmluvu neuzavrel samotný poistený, účastníkom poistnej zmluvy je poistník, poistený nie je účastníkom poistnej zmluvy, ale je účastníkom poistného pomeru, ktorý vznikol z poistnej zmluvy. Podpisom úverovej zmluvy žalobca, ako klient potvrdil, že sa s rámcovou zmluvou o poistení, ako aj so všeobecnými poistnými podmienkami poistovne oboznámil, pričom tieto sú dostupné aj na webovej stránke žalovaného a tiež

žalobca svojim osobitným podpisom prejavil súhlas so súborom poistenia, čo potvrdzuje predložená prihláška k poisteniu. Z tejto prihlášky k poisteniu vyplýva záväzok žalobcu uhrádzať poistné 4,52 € mesačne.

9. Do spisu bola predložená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty Rámcová zmluva o poskytovaní platobných kariet datovaná dňa 15.3.2013, uzavretá medzi CETELEM SLOVENSKO a.s. a na strane dlžníka vystupoval Richard Gloss. Z časti I. je zrejmé, že bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, pri výške úveru 7.000,- €, výške úrokovej sadzby 14,59 %, počet mesačných splátok bol dojednaných na 84, bol zvolený súbor poistenia Rozšírený súbor poistenia, poplatok za poistenie 6,99 %, výška mesačnej splátky bola dojednaná na 142,80 € a RPMN 15,61 %, celková čiastka k zaplateniu sa uvádza 11.211,48 €, priemerná RPMN 12,92 %, termín konečnej splatnosti je definovaný ako dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne, po poskytnutí úveru.

V časti II., z ktorej vyplýva, že strany uzatvárajú Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, kde v ods. II., bod 2.2. sa uvádza, že zmluva je platná dňom podpisu obidvomi zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom 1. poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. Poskytnutie revolvingového úveru je podmienené preukázaním schopnosti splácať revolvingový úver riadnym splácaním úverov poskytnutých CETELEM. V bode 2.3 sa uvádza, že v prípade, že po dobu dlhšiu ako tri roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiadny pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho, ak CETELEM nerozhodne inak.

V časti III., sú uvedené spoločné ustanovenia k obidvom zmluvám s tým, že v časti I., ods. 1 sa uvádza, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2112 a CTM3032 uzavretými medzi CETELEM a poisťovňou CARDIF SLOVAKIA a.s. Bratislava ako poisťovateľom, platnými v čase podpisu zmlúv o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne CARDIF SLOVAKIA a.s. a vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. V bode 1.2 bolo dojednané, že dlžník súhlasí s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je CETELEM. Dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere je vyjadrený % z mesačnej splátky úveru a je zahrnutý do mesačnej splátky.

V časti III., ods. 18, 19 a 20 sa nachádzajú podpisy dlžníka a v odsekoch 18 a 19 aj podpisy CETELEM SLOVENSKO a.s.. V ods. 18 sa uvádza CETELEM a klient potvrdzujú, že si ZoSU prečítali, porozumeli jej a na znak súhlasu ju podpisujú. V ods. 19 sa uvádza, že CETELEM a dlžník potvrdzujú, že si ZoRSÚ a RZ vrátane OPPS prečítali a porozumeli im a na znak súhlasu ich podpisujú a v ods. 20 sa uvádza, že klient súhlasí s dohodou o zrážkach zo mzdy.

10. Žalobca predložil do spisu poukážky, ktorými splácal poskytnutý úver a tiež bola pripojená do spisu pred sporová upomienka zo dňa 7.8.2018. Na pred sporovú upomienku reagoval žalovaný 7.8.2019 a uviedol, že namietaná zmluva spĺňa všetky náležitosti stanovené Zákonom č. 129/2010 Z. z. Nie sú zrejmé žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by vyplývali z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

11. Z Prihlášky k poistnému datovanej 15.3.2013 vyplýva, že podpísaný Richard Gloss svojim podpisom prijíma základný súbor poistenia. Za zvolený súbor poistenia sa zaväzuje platiť spoločnosti CETELEM poplatok za poistenie vo výške 4,52 € mesačne a súhlasí, že uvedená suma bude splatná spolu so splátkou vyššie uvedeného spotrebiteľského úveru. Berie na vedomie a súhlasí, že v tomto prípade bude na účet spoločnosti CETELEM mesačne zasielať sumu 147,32 €, ako súčet výšky mesačnej splátky spotrebiteľského úveru a poplatku za súbor poistenia.

12. Zo ŠEI o spotrebiteľskom úvere v časti III. vyplýva, že na základe spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa nemusí uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru a tiež, že ďalšia zmluva o doplnkovej službe sa tiež nemusí uzavrieť.

13. Z oznámenia spoločnosti CETELEM adresovaného žalobcovi vyplýva, že ďakujú za dôveru, ktorú prejavil žalobca žiadosťou o poskytnutí pôžičky a uvádzajú sa tam základné podmienky. Výška úveru 7.000,- €, výška mesačnej splátky 47,32 €, dátum splatnosti poslednej splátky 15.4.2020 a dátum splatnosti prvej splátky 15.1.2013.

14. V spise sa nachádza ďalej potvrdenie o refinancovaní Úveru č. 42699600 a 459005.

15. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou, je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 2, písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok.

19. Podľa § 2, písm. h) Zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 2, písm. i) Zákona č. 129/2010 Z. z., RPMN sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 4 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o :

- c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,
- d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečne splatnosti spotrebiteľského úveru
- g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť
- k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru, alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok
- n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať najmä tieto náležitosti:

- f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;
- g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie;
- j/ RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady na výpočet tejto RPMN;
- y/ priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15. kalendárnych dní, po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., , poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/

b/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela je povinná platiť poisťné.

25. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu veci súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany sporu, resp. právny predchodca žalovaného a žalobca uzavreli dve samostatné zmluvy na jednej listine a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných kariet a treťou zmluvou bola zmluva poisťná. Vzhľadom k tomu, že účastníci zmluvných vzťahov zodpovedali definícii dodávateľa na strane právneho predchodcu žalovaného a definícii spotrebiteľa na strane žalobcu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, je možné jednoznačne konštatovať, že u daných zmlúv ide o zmluvy spotrebiteľského podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

27. Vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere sa žalobca domáhal určenia, že táto zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Pre prijatie záveru k tejto otázke je relevantné posúdiť, či poisťenie, ktoré bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané je alebo nie je súčasťou celkovej čiastky k zaplateniu, čo následne má vplyv na stanovenie RPMN. Na poisťenie sa vzťahuje časť III., bod 1 Zmluvy, kde sa konštatuje, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení CTM2112 a CTM3032 uzavretými medzi CETELEM a poisťovňou CARDIF SLOVAKIA a.s. Bratislava a vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty. K objasneniu vzniku poisťnej zmluvy právny zástupca žalobcu uviedol, že rámcová zmluva o poistení, ktorá sa vzťahuje na poisťenie schopnosti splácať úver bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťníkom a spoločnosťou poisťovňa CARDIF SLOVAKIA a.s. ako poisťovateľom. Žalobca, ako klient vystupoval v rámci poisťného vzťahu ako poistený. V danom prípade súd konštatuje, že nesúhlasí s definíciou o postavení žalovaného ako poisťníka, pretože poisťníkom je osoba, ktorá s poisťovateľom uzavrela poisťnú zmluvu a ktorá je povinná platiť dohodnuté poisťné. V danom prípade to však nebol žalovaný, kto bol povinný platiť poisťné, ale poisťné tak, ako bolo zadefinované v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere platil žalobca, teda v žiadnom prípade sa nejedná o poisťnú zmluvu v prospech inej osoby, ktorú by uzavrel žalovaný v prospech žalobcu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 794 Občianskeho zákonníka. Súd však konštatuje, že v danom prípade žalovaný vystupoval ako určitý sprostredkovateľ poistenia, pričom pojem poisťiteľ je pojem širší, než pojem poisťovňa, pretože poisťiteľ nie vždy musí byť poisťovňou. Za určitých podmienok môže byť poisťiteľom aj sprostredkovateľ, ktorý koná vo vlastnom mene a na vlastný účet, teda poisťiteľom môže byť nielen poisťovňa ale aj iný subjekt, ktorý je v právnom vzťahu s tým, kto uzavrel poisťnú zmluvu alebo s poisteným. Toto podľa názoru súdu je práve prípad danej poisťnej zmluvy, kde žalovaný vystupoval ako sprostredkovateľ poistenia a mal zmluvný vzťah s poisteným, ktorým bol žalobca. Následne bolo potom relevantné posúdiť, či poisťné, ktoré ako poistený žalobca platil, malo byť súčasťou celkovej sumy, ktorú musí v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere zaplatiť. V danom prípade sa žalovaný odvolával na skutočnosť, že žalobca svojim osobitným podpisom prejavil súhlas so súborom poistenia, teda poisťenie pravidelných platieb zo dňa 15.3.2013, čo potvrdil na predloženej prihláške k poisteniu. Práve táto prihláška k poisteniu mala na zhodnotenie veci zásadný význam, pretože z uvedenej prihlášky vyplýva, že žalobca svojim podpisom prijal základný súbor poistenia, pričom ale ako vyplýva zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, tam už sa uvádza rozšírený súbor poistenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si rozšírený súbor poistenia nevybral. Tento bol uvedený samotným žalovaným ako súčasť formulárovej zmluvy, zneužil pri tom žalobcu ako slabšiu stranu a napriek vôli žalobcu uzavrieť základný súbor poistenia, ako to vyplýva z prihlášky k poisteniu, mu nanútil rozšírený súbor poistenia. Preto jednoznačne je súd toho názoru, že poisťné malo byť zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí žalobca ako dlžník zaplatiť, pretože žalobca ako spotrebiteľ musel takúto zmluvu o takejto výške poisťného uzavrieť, aby získal predmetný spotrebiteľský úver. Keďže poisťné nebolo zahrnuté do celkových nákladov, ktoré musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, tak potom automaticky v zmluve nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť, pretože ak žalobca mesačne platil sumu 142,80 € a splátok bolo 84, tak potom celková čiastka po zarátaní poisťného predstavovala sumu 11.995,20 € ale žalovaný uviedol v zmluve sumu len 11.211,48 €. Teda bola čiastka uvedená

v neprospech spotrebiteľa, lebo zmluva uvádzala celkovú sumu, ktorú musí žalobca zaplatiť nižšiu než ktorú žalobca podľa zmluvy reálne zaplatiť mal. Keďže v zmluve bola nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, tak je zrejmé, že nebola ani správne uvedená RPMN a už sama táto skutočnosť o sebe podľa § 11 ods. 1, písm. d) Zákona č. 129/2010 spôsobuje, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov. Navyiac v danom prípade nebolo sporné, že žalobca so žalovaným uzatvorili Dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok. Keďže Zmluva bola uzavretá 15.3.2013, tak postupom podľa § 9 ods. 2, písm. y) súd zistil, že priemerná RPMN predstavuje 18,56 % a teda žalovaný uvedený údaj neuviedol správne, čo tiež v zmysle § 11 ods. 2, písm. b) spôsobuje, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru, tak s týmto záverom sa súd nestotožnil, pretože zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že počet splátok je 84 s tým, že sú splatné splátky 15. deň v mesiaci a termín prvej splátky je stanovený na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý, pričom dátum poskytnutia úveru má podľa zmluvy byť žalobcovi oznámený písomne. Z takto stanoveného postupu je možné jednoduchým spôsobom dovodiť termín konečnej splatnosti. Napriek tomu vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. zo dňa 15.3.2013 je bezúročný a bez poplatkov. Uvedené sa premietlo aj do výroku rozsudku.

28. Pokiaľ ide o Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktorá bola uzatvorená 15.3.2013 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, tak žalobca sa domáhal vyslovenia jej neplatnosti. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že v rámci jednej listiny, ktorú koncipoval žalovaný, tak tento zakoncipoval do uvedenej listiny, do časti II. aj Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom vykonaným dokazovaním jednoznačne bolo preukázané, že žalobca mal záujem len o spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- € a vôbec nemal záujem o poskytnutie revolvingového úveru. Ak žalovaný tvrdí, že každú z týchto zmlúv žalobca samostatne podpísal a teda mu muselo byť zrejmé, aké zmluvy uzatvára, tak súd sa s týmto nestotožňuje. Išlo o formulárovú zmluvu, ktorú koncipoval žalovaný, napriek tomu, že žalobca nikdy nežiadal o poskytnutie revolvingového úveru, tak túto zakoncipoval do listiny, pričom ak žalovaný tvrdí, že túto zmluvu o revolvingovom úvere žalobca samostatne podpísal, tak súd poukazuje na ods. 18, 19 a 20 v závere samotnej listiny, kde sa uvádza v ods. 18 CETELEM a klient potvrdzujú, že si ZoSÚ prečítali, porozumeli a na znak súhlasu ju podpisujú; v odseku 19 sa uvádza, že CETELEM a dlžník potvrdzujú, že si ZoRSÚ a RZ vrátane OPPS prečítali, porozumeli im a na znak súhlasu ich podpisujú, tak takáto formulácia je nezrozumiteľná aj pre samotný súd, nie to ešte pre žalobcu ako spotrebiteľa. Že žalobca vôbec nemal vôľu uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere preukazuje aj fakt, že tento úver nikdy nečerpал, ktorá skutočnosť nie je medzi stranami sporná, naopak tvrdí ju aj samotný žalovaný. Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne), ak konajúci (vôľu prejavujúci) nechcel svojim prejavom vôľe vyvolať právne následky a práve z tohto dôvodu pre nedostatok vôľe žalobcu uzavrieť Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere súd má za to, že tento právny úkon nebol urobený vážne a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Tvrdenie žalovaného tesne pred pojednávaním, v písomnom vyjadrení, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nikdy nenadobudla účinnosť, pretože k čerpaniu úveru reálne nikdy nedošlo, tak táto skutočnosť je pre daný súdny spor absolútne irelevantná, pretože predmetom sporu nebolo určenie neúčinnosti ale neplatnosti revolvingovej spotrebiteľskej zmluvy, pričom platnosť a účinnosť nie sú pojmy totožné.

29. Vo vzťahu k obidvom zmluvám súd uvádza, že žalobca nemusel preukazovať naliehavý právny záujem, pretože s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, nakoľko domáhať sa takéhoto určenia (bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) vyplýva pre spotrebiteľa priamo z právneho predpisu, ktorým je Zákon č. 129/2010.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, priznal mu voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.